

når en pligt til at indsende bestemte oplysninger til en myndighed ikke er opfyldt som følge af manglende instruktioner fra ledelsens side), vil undladelsen kunne lokaliseres til den juridiske persons hjemsted. Undladelser vil herudover kunne lokaliseres til det sted, hvor undladelsen får virkning.

Hvis en *handling* (eller virkning, jf. herved nedenfor om det foreslåede stk. 2 om virkningsprincippet) efter forslaget til stk. 1 kan lokaliseres til Danmark, vil dansk straffemyndighed skulle støttes på forslaget til straffelovens § 6. Den foreslåede bestemmelse i 2. pkt. indebærer, at dette også vil gælde i forhold til en (dansk eller udenlandsk) juridisk person i de tilfælde, hvor den handling, der udløser et selskabsansvar, er foretaget her i landet af en bestemt ansat eller direktør mv. tilknyttet den juridiske person.

I forhold til juridiske personer vil dansk straffemyndighed også skulle støttes på § 6, hvis lovovertrædelsen skyldes, at en person inden for virksomheden her i landet har begået et tilregneligt forhold, men hvor det er vanskeligt eller umuligt at finde frem til den enkelte person (anonyme fejl). Tilsvarende gælder fejl, der består i en flerhed af handlinger inden for virksomheden begået her i landet af flere personer, der hver for sig er straffri på grund af en ringe andel i eller ringe uagtsomhed i forbindelse med det strafbare forhold, men hvor de enkelte andele tilsammen fører til i en lovovertrædelse (kumulerede fejl).

Straffelovens § 6 vil endvidere finde anvendelse, hvis lovovertrædelsen skyldes, at der på en juridisk persons hjemsted her i landet er sket fejl fra ledelsens side (dvs. hvis lovovertrædelsen kan lægges virksomheden som sådan til last som en fejl ved arbejdets tilrettelæggelse eller som manglende kontrol eller på anden måde).

Kan en handling (og virkning) kun lokaliseres til udlandet, vil dansk straffemyndighed i forhold til fysiske eller juridiske personer med dansk tilknytning efter omstændighederne i stedet kunne støttes på forslaget til straffelovens § 7. Retsforfølgning af fysiske eller juridiske personer for handlinger (og virkninger), der kun kan lokaliseres til udlandet, vil efter omstændighederne også kunne støttes på forslaget til straffelovens § 7 a, § 8, § 8 a eller § 8 b.

Dansk straffemyndighed i forhold til *undladelser* vil i forhold til fysiske og juridiske personer skulle støttes på forslaget til straffelovens § 6, hvis den påbudte handling skulle have fundet sted i Danmark, eller hvis den, som handlepligten påhvilede, opholdt sig her i landet på tidspunktet, hvor handlepligten skulle have været opfyldt.

Straffelovens § 6 vil endvidere udgøre grundlaget for dansk straffemyndighed i forhold til juridiske personer med hjemsted her i landet, hvis handlepligten ikke kan henføres til nogen ansat, men derimod må tilregnes den juridiske person som sådan.

Herudover vil straffelovens § 6 finde anvendelse, hvis undladelsen får virkning her i landet, jf. herved nedenfor om det foreslåede stk. 2. I andre tilfælde må dansk straffemyndighed i forhold til undladelser i givet fald støttes på straffelovens øvrige jurisdiktionsbestemmelser.

Er der spørgsmål om at pålægge juridiske personer strafansvar for handlinger (virkninger) og undladelser, der kun kan lokaliseres til udlandet, og støttes dansk straffemyndighed alene på de foreslåede bestemmelser i straffelovens § 7, § 8 a eller § 8 b (som alle er betinget af, at gerningsmanden – dvs. selskabet – har en særlig tilknytning til Danmark), er det ikke tilstrækkeligt for at have straffemyndighed, at den *ansatte mv.* har tilknytning til Danmark i form af statsborgerskab eller bopæl mv. Det afgørende er, om den *juridiske person* har en sådan dansk tilknytning. Straffeloven vil fortsat ikke regulere spørgsmålet om, hvorvidt en juridisk person har hjemsted (»bopæl«) her i landet eller i udlandet. Dette spørgsmål må som hidtil afgøres efter de selskabsretlige regler herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.10.1 og 3.10.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med det foreslåede *stk. 2* videreføres den gældende bestemmelse i straffelovens § 9 om virkningsprincippet. Det foreslås dog, at det gældende udtryk »tilsigtet at skulle indtræde« erstattes med udtrykket »hvor gerningsmanden har forsæt til, at virkningen skulle indtræde«. Denne ændring tager sigte på at afklare den usikkerhed, der efter gældende ret knytter sig til spørgsmålet om kravet til gerningsmandens tilregnelser i forhold til en virknings indtræden i Danmark. Med forslaget præciseres, at bestemmelsen ikke kun omfatter følger, som gerningsmanden direkte har haft til hensigt skulle indtræde i Danmark, men også omfatter følger, hvis indtræden her i landet på anden måde kan tilregnes gerningsmanden som forsætlige. Alle grader af forsæt kan dermed være relevante ved afgørelsen af, om gerningsmanden har tilsigtet en følge i Danmark (dvs. at der også kan være straffemyndighed her i landet, hvor gerningsmanden alene har handlet med en lavere forsætsgrad i form af sandsynlighedsforsæt eller såkaldt *dolus eventualis*).

Der er med den ændrede ordlyd ikke tilsigtet en ændring af tilregnelseskravet i forhold til selve den omstændighed, at en handling har en følge. Dette spørgs-